

VISOKI PREDSTAVNIK ZA BOSNU I HERCEGOVINU

633

Koristeći se ovlastima koja su mi data člankom V Aneksa 10. (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji glede tumačenja spomenutog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir članak II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem Visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni potrebnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u svezi s civilnom provedbom";

Pozivajući se na stavak XI. 2. Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji glede tumačenja Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obvezujućih odluka, kada to bude smatrao potrebnim", u svezi s određenim pitanjima, uključujući (sukladno točki (c) ovog stavka) i "mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta";

Pozivajući se nadalje na točku 12.1. Deklaracije Vijeća za provedbu mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživo gospodarstvo koje je u stanju privući i zadržati strane i domaće ulagače;

Imajući u vidu sve učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu sudstva kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njenim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za provedbu mira 28. veljače 2002. godine, napore koji se, između ostalog, ogledaju u donošenju novih kaznenih zakona i jačanju sudačkih i tužiteljskih institucija u cijeloj Bosni i Hercegovini;

Konstatirajući da se odredbom o pomilovanju Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine omogućava da osoba bude oslobođena čak i kaznenog gonjenja;

Konstatirajući također da bi se takvom definicijom pomilovanja moglo omogućiti da izvršna vlast da pomilovanje unaprijed, što bi značilo imunitet od gonjenja i krajnju neodgovornost;

Vodeći računa o potrebi da se osigura poštovanje sudskih odluka, kao i transparentnost i javnost kaznenopravnog sustava;
Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno, Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

KOJOM SE DONOSI ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

("Službene novine Federacije BiH", br. 36/03, 37/03 i 21/04) koji se nalazi u prilogu Odluke i čini njen sastavni dio.

Taj zakon se objavljuje na službenoj stranici Ureda Visokog predstavnika i stupa na snagu odmah kao zakon Federacije Bosne i Hercegovine, na privremenoj osnovi, sve dok ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 302/04
26. studenoga 2004. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Paddy Ashdown, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kazneni zakon Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 36/03, 37/03 i 21/04) mijenja se i dopunjuje kako slijedi:

Članak 1.

U članku 123. stavak 1, riječi: "oslobođenje od kaznenog gonjenja ili" brišu se.

U stavku 2. riječi: "propisana kaznenim zakonodavstvom u Federaciji", zamjenjuju se riječima: "koja spadaju u nadležnost Federacije", a riječi: "sukladno zakonu", zamjenjuju se riječima: "temeljem posebnog zakona".

Članak 2.

Ovaj zakon stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje.

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data članom V Aneksa 10. (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja pomenutog Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II. 1. (d) gore